

‘Zijn zuire ex bepaalt ons leven’

gettyimages® | 25^{YEARS}
SpiffyJ

Jessica (43) is bijna vier jaar samen met haar droomman Patrick (41). Alles gaat perfect, op een piepklein detail na... zijn ex. Ze bemoeit zich werkelijk overal mee.

Tekst **Eveline Karman** Fotografie **Getty Images**

Ik mis je, appte Patrick. Bij het bericht een selfie op een berg, zonnebril in zijn haar, gebronsde armen in een T-shirt. Wat was mijn vriend toch knap. En wat scheen de zon heerlijk in dat verre Frankrijk. Zelf zat ik met een dik vest in mijn achtertuin en las een boek. Ik miste hem enorm. Al vier jaar zijn we intens gelukkig. Toch kunnen we niet samen op vakantie. Patrick heeft namelijk twee kinderen – en een heks van een ex.

Ik was 34 toen mijn man Martijn overleed bij een motorongeluk. We waren bezig met onze kinderwens en hadden alles perfect voor elkaar. Zijn dood was zo onwerkelijk. Sinds ons trouwen werkte ik in zijn assurantiekantoor aan huis. Ik besloot Martijns werk voort te zetten. Omdat ik inzicht had in de financiën, wist ik dat ik zou kunnen leven van de zaak. Patrick en zijn vrouw waren al jaren klant bij ons. De mannen kenden elkaar van hockey en hij woonde een blok verder in een gigantisch huis met een zwembad en een tennisbaan. Een jaar of drie na Martijns overlijden vertelde Patrick dat hij in scheiding lag. Hij wilde enkele wijzigingen aanbrengen; zijn pensioenregeling moest worden aangepast en de autoverzekering van zijn vrouw moest voortaan van haar eigen bankrekening worden afgeschreven. Ik regelde alles en vertelde hem dat dit scheidingsnieuws mij verbaasde. Ik zag zijn vrouw als een leuk mens, modern. ‘Je moest eens weten,’ zuchtte Patrick. Ik vroeg niet door. Twee weken later ondertekende Patrick de documenten. We kletsten een tijdje. Hij vertelde over zijn kinderen, toen nog hummels van acht en elf, over de scheidingsperikelen en hoe moeilijk zijn vrouw het vond dat het huis verkocht moest worden. Ze werkte niet en Patrick vond het onzin dat hij in een flat zou komen te zitten, terwijl zijn vrouw alleen in een huis woonde met een fitnesszaal en inpandige kunstgalerie, waar hij als handelaar zijn geld mee verdiende. ‘Met de opbrengst van de villa kunnen we allebei prima iets nieuws kopen.’ Ik regelde de verzekeringen voor zijn nieuwe bedrijfspand en later zijn nieuwe woning. Steeds vaker dronken we koffie en daarna nog een wijntje. We werden verliefd. Toen Patrick vier maanden in zijn nieuwe huis woonde, vroeg hij me mee met het uitzoeken van een badkamer. ‘Ik heb het gevoel dat jij hier binnenkort vaak doucht...’ En dat gebeurde ook. Ik werd officieel zijn vriendin. Na al mijn verdriet voelde dat als een herkansing. Ik had nooit verwacht weer een man te kunnen toelaten. Maar Patrick kwam, zag en overwon. Waar we alleen geen rekening mee hielden, hoe kon ik dat destijds ook, was de dominante en over-assertieve houding van zijn ex.

De hex

Het lijkt wel of er arsenicum door haar aderen stroomt, zo zuur is ze. Ik begrijp steeds beter waarom Patrick de huwelijksbanddoek in de ring gooide. Niets is goed genoeg voor haar. Zo wilde ze na de scheiding een nieuwe auto, omdat haar sportwagen geen vier deuren had. Daarmee kon ze haar twee dochters écht niet naar hun clubjes brengen. Patrick kocht een gloednieuwe auto. Daarna besloot ze dat de meiden een speciale kinder-e-bike moesten hebben. Volgens het echtscheidingsconvenant woonden ze dan wel in een straal van drie kilometer van elkaar; de ‘meisjes’ waren volgens haar veel te kwetsbaar om de route te fietsen. Ook daarin ging Patrick mee. Ik waardeerde het dat hij altijd voor het belang van zijn dochters koos, ook al was hij het niet met alles eens. Als hun moeder dacht dat dit de beste oplossing was, dan gebeurde dat zo. Na een maand of vijf vond Patrick dat zijn ex hem overvroeg. Geld was niet eens het belangrijkste, hij verdient prima, maar zijn ex indoctrineerde de meiden. Zijn dochters kiezen al jaren op hun verjaardag wat en waar zij willen eten. De heks, of hex, zoals ik haar noem, heeft hun aangepaard dat het veel gezelliger is om hun verjaardagen als gezin te vieren. Dus zit ik dan alleen, omdat Patrick met zijn ex en hun dochters in een pannenkoekenhuis of pizzeria eet. Ook als die verjaardag valt in Patricks tijd en de kinderen bij hem zouden zijn. Het maakt me verdrietig. Zelf werd ik helaas geen moeder, maar het lijkt me fantastisch om samen een taart met hen te bakken. Ook Patrick wil dat graag, maar als jouw kind voor haar verjaardag ‘een etentje zoals vroeger’ vraagt, wat doe je dan?

Waar ook veel strijd over was, is dat de hex haar kinderen ineens vegan wilde laten opgroeien. Dus geen eieren, vlees, gevogelte, vis en zuivelproducten. Het leek haar passend bij ‘je kinderen het allerbeste gunnen’. Patrick heeft serieus gegoogeld, maar je mag dan bijna niks meer: geen pasta, brood, kaas. Na zich geïnformeerd te hebben over voedingstekorten, las hij dat je bij kinderen die veganistisch eten om die reden een diëtist moet inschakelen. Dat vond Patrick te gortig voor zijn dochters, na alle scheidingsverdriet. Zijn meiden zijn dol op taart en barbecue. Ik begrijp dat je kunt overdrijven met vlees en suiker, maar gelukkig maakte hij korte metten met het vegan-idee. Uiteindelijk is zijn ex na een enorme rel over drie plakjes ham in een witlofschotel akkoord gegaan met de optie ‘vleesverlaten’. Dat betekent dat we alleen vlees eten wanneer het onvermijdelijk is, bijvoorbeeld lasagne bij een vriendinnetje of een tosti onderweg. Als we gourmetten koop ik alternatieven, zoals notenburgers en champignons. Wél zet ik kipfilet of mini-hamburgertjes neer voor Patrick en mij, waar de dames stiekem enthousiast van meeprikken. Tijdens zo’n leuke avond ga ik ze echt niet corrigeren.

Dan belt ze weer: of haar kinderen wel biologische graskaas op brood krijgen

Ook al bemoeit Patricks ex zich met elke millimeter van de opvoeding van haar dochters, nu elf en veertien, ik moet eerlijk toegeven dat het leuke meiden zijn. Welgemanierd, empathisch en mee-gaand. Er zit geen greintje kwaad in. Wat dat betreft lijken ze op hun vader. Natuurlijk vallen er weleens woorden. De meeste ruzies gaan over schermtijd. Maar is dat niet in elk huishouden zo? Over de meeste dingen zijn Patrick en zijn ex het eens: bedtijd, zakgeld, chillen bij vriendinnen. Allemaal duidelijke kaders. Het gaat ons meer om de ziekelijke controle-drang van zijn ex. Haar bemoeizucht zit diep. En dan is er dat toontje dat ze alleen maar ‘het beste met de kinderen voorheeft’.

Eisen en klagen

Door haar overheersende houding in ons leven, wil Patrick nog niet samenwonen met mij. Zijn ex geeft fijntjes aan dat dit voor de kinderen toch geen toevoeging is, omdat ze hun vader al zo weinig zien. We latten. Regelmatig ben ik er een middag en avond als de meiden er zijn. Rond bedtijd ga ik weer naar huis. Het is maar een paar minuten fietsen voor mij, maar telkens als ik die koude jas aantrek, in het donker naar huis fiets en wéér alleen in mijn grote bed lig, voelt dat als een hoge prijs. Ik houd het vol omdat hij een geweldige partner is. Wanneer ik hem écht nodig heb of als ik verdriet heb, bijvoorbeeld om mijn moeder die hartproblemen heeft, is hij er voor me. Eén keer kwam hij zelfs voor mij terug van een buitenlandse zakenreis, omdat hij vond dat ik hem harder nodig had dan zijn cliënt. Dat daadkrachtige en onvoorwaardelijke voelt fantastisch. Daarbij is Patrick ook nog heel lief en grappig. En heel aantrekkelijk. Zijn ex spreekt amper met me. Ik ben een aanhangsel. Het kan niet zo zijn dat ze mij te jong vindt om voor haar kinderen te zorgen, want ik ben ouder dan zij. Het is ook niet zo dat ik haar man van haar heb afgepakt en de oorzaak van de scheiding ben. Door haar wrok geeft ze mij geen kans. Ik snap dat ze haar vorige leven mist. Het dure huis, het zwembad en alle luxe. Maar hun huwelijk werkte niet en daar ben ik geen partij in. Ieder ander zou jaloers zijn op haar afbetaalde tweewonder-een-kap, maar zij klaagt dat ze haar weekendjes weg nu zelf moet bekostigen. Ik denk dat ze het gezelschap van haar dochters heel erg mist, want ze is nog single. Regelmatig belt ze om te controleren of de kinderen al in bed liggen. Of ze hun tanden hebben gepoetst. Met Elmex. Drie minuten met de zandloper. Waarom de oudste niet heeft geappt hoe haar proefwerk ging. Hebben ze hun lijstje met ‘de drie goede dingen van die dag’ bijgewerkt? Hun fruit mee naar school genomen? Heeft de oudste haar telefoon wel ingeleverd en draagt de jongste de pyjama met de alpaca’s erop? Is de kaas voor morgen op brood wel biologische graskaas en geen huismerk?

Volgens haar ben ik alleen maar een tussenstation. Al vier jaar...

Met ons vieren op vakantie mag ook niet. Madame vindt dat als de kinderen zich te veel aan mij hechten, ze ‘nog meer beschadigd worden’. Ze ziet mij dan ook als een ‘tussenstation’. Een rebound. Een dag dierentuin of strand kan na bijna vier jaar wel, maar met ons vieren op vakantie is onbespreekbaar. Ze ziet een vakantie van Patrick met zijn kinderen als een grote gunst. Want door haar ‘clementie’ ziet hij zijn kinderen dan langer dan de in het convenant afgesproken regeling van 65-35. Een bewuste keuze, omdat hij voor zijn werk veel reist. Dat Patrick met zijn kroost op reis mag, doet ze uit ‘moederliefde’, zodat hij een ‘diepere band kan smeden’ met zijn dochters. Daar hoor ik volgens haar niet bij. Stiekem meegaan is voor mij geen optie, want ze belt de meiden regelmatig en dat is tegenwoordig allemaal met beeld. En van een kind kun je niet verlangen dat ze stiekem doet of liegt. Patricks advocaat zegt dat hij zelf mag beslissen hoe en met wie hij zijn tijd met de meiden indeelt, maar hij vindt het de ruzie niet waard. Hij geniet erg van die reises en is bang dat zijn ex dan alle dagen en uren daadwerkelijk gaat uitrekenen volgens het convenant. Dan komt hij er slechter vanaf.

Lieve stiefmoeder

Je hoort weleens dat een nieuwe partner zich opdringt of dingen verandert in het kader van ‘mijn huis, mijn regels’. Maar het enige wat ik graag wil, is met hem een nieuw gezin vormen waarbij ik stiefmoeder mag zijn. Ik ken mijn plek heus wel. Een scheiding doet voor alle partijen pijn. Als ik de meiden spreek, geef ik aan dat ik begrijp dat kinderen loyaal zijn en het liefst willen dat hun ouders gewoon bij elkaar zijn. Toch zeggen zij dat ze zich in de oude situatie niet altijd veilig voelden. Soms bleven ze op hun kamer omdat de sfeer in die prachtige villa te gespannen was. Daarom lijkt het me voor hen fijner als nu alles in harmonie gebeurt. Daarom houd ik het vol. Zolang ik mij aan haar regels houd, tolereert ze me. Het is mij voor de meiden veel waard dat er geen ruzies zijn, ook al komen er soms gemene steken onder water. Een rugzak die ik met de jongste kocht en die ze zelf uitzocht, zag ik nooit meer terug. Volgens mama waren ‘de naden niet goed gestikt’. Ik denk dat het komt omdat de tas een opvallende tijgerprint had. Voorlopig zing ik het uit. Ik hoop dat ze verandert als ze zelf een nieuwe relatie krijgt. Of als de meiden zich meer bewust worden van de situatie. Tussen Patrick en mij zit in ieder geval alles meer dan goed. Als hij op zakenreis moet, ga ik regelmatig mee. Zo pakken wij onze vakanties. Maar wat zou ik graag samen als gezin ergens een huisje huren in een warm land. Fruit snijden voor de dames, hun badpakken uitspoelen na het zwemmen, giechelen over jongens. Ik vrees alleen dat ze tegen de tijd dat dat mag allang zelfstandig zijn en op vakantie gaan met hun eigen vriendinnen. Zo zonde... ■